ECLI:LV:AT:2021:0421.11210053918.14.L
Lieta Nr. 11210053918, SKK-274/2021
Krimināllietu departaments

Latvijas Republikas Senāts
LĒMUMS

Rīgā 2021.gada 21.aprīlī

Tiesa šādā sastāvā: senatori Aivars Uminskis, Ivars Bičkovičs, Anita Poļakova

izskatīja rakstveida procesā krimināllietu sakarā ar apsūdzētā /pers. A/ kasācijas sūdzību par Zemgales apgabaltiesas 2021.gada 12.janvāra lēmumu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Zemgales rajona tiesas 2019.gada 2.oktobra spriedumu /pers. A/, personas kods /personas kods/, atzīts par vainīgu Krimināllikuma 116.pantā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 10 gadiem un probācijas uzraudzību uz 2 gadiem.

Atstāts negrozīts /pers. A/ piemērotais drošības līdzeklis – apcietinājums.

[2] Ar Zemgales rajona tiesas 2019.gada 2.oktobra spriedumu /pers. A/ atzīts par vainīgu un sodīts pēc Krimināllikuma 116.panta par citas personas tīšu prettiesisku nonāvēšanu (slepkavību).

[3] Ar Zemgales apgabaltiesas 2021.gada 12.janvāra lēmumu, iztiesājot krimināllietu apelācijas kārtībā sakarā ar apsūdzētā /pers. A/ apelācijas sūdzību, Zemgales rajona tiesas 2019.gada 2.oktobra spriedums atstāts negrozīts.

[4] Par Zemgales apgabaltiesas 2021.gada 12.janvāra lēmumu apsūdzētais /pers. A/ iesniedzis kasācijas sūdzību, kurā norāda, ka apelācijas instances tiesa pieļāvusi viņa procesuālo tiesību pārkāpumu. /pers. A/ nav zinājis, kas ir viņa aizstāvis apelācijas instances tiesā un aizstāvja tālruņa numuru, līdz ar to pirms lēmuma pieņemšanas apelācijas instances tiesā nav varējis sazināties ar aizstāvi Petru Januli.

Motīvu daļa

[5] Senāts atzīst, ka Zemgales apgabaltiesas 2021.gada 12.janvāra lēmums atstājams negrozīts, bet apsūdzētā /pers. A/ kasācijas sūdzība noraidāma.

[5.1] Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 20.panta pirmo daļu katrai personai, par kuru izteikts pieņēmums vai apgalvojums, ka tā izdarījusi noziedzīgu nodarījumu, ir tiesības uz aizstāvību. Minētā panta ceturtajā daļā noteikts, ka gadījumā, ja persona, kurai ir tiesības uz aizstāvību, nav noslēgusi vienošanos par aizstāvību, bet vēlas aizstāvja piedalīšanos, valsts nodrošina tai aizstāvību.

Kriminālprocesa likuma 60.^{2}pantā noteiktas personas, kurai ir tiesības uz aizstāvību, pamattiesības kriminālprocesā. Atbilstoši minētā panta pirmās daļas 2.punktam personai, kurai ir tiesības uz aizstāvību, ir tiesības tikties ar aizstāvi sarunas konfidencialitāti nodrošinošos apstākļos bez īpašas procesa virzītāja atļaujas un bez laika ierobežojumiem. Savukārt pirmās daļas 3.punktā noteiktas personas, kurai ir tiesības uz aizstāvību, tiesības saņemt juridisko palīdzību no aizstāvja.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 72.panta otrajai daļai un 71.pantam apsūdzētajam apelācijas instances tiesā ir Kriminālprocesa likuma 60.^{2}pantā noteiktās pamattiesības.

Senāts atzīst, ka apelācijas instances tiesa ir ievērojusi minēto tiesību normu prasības.

[5.2] Apelācijas instances tiesa, 2020.gada 9.novembrī pieņemot lēmumu par lietas izskatīšanu apelācijas kārtībā rakstveida procesā, nolēmusi paziņot zvērinātu advokātu vecākajai par nepieciešamību nodrošināt aizstāvi /pers. A/ un 2020.gada 10.novembrī zvērinātu advokātu vecākajai Brigitai Miķelsonei nosūtījusi pieprasījumu par aizstāvja nodrošināšanu. 2020.gada 3.decembrī Zemgales apgabaltiesā saņemts zvērinātu advokātu vecākās B. Miķelsones paziņojums, ka /pers. A/ aizstāvību krimināprocesā īstenos aizstāve P. Janule.

[5.3] Iepazīstoties ar krimināllietas materiāliem, Senāts konstatē, ka /pers. A/ apelācijas instances tiesai nav izteicis lūgumu nodrošināt tikšanos ar valsts nodrošināto aizstāvi vai izsniegt aizstāves kontaktinformāciju.

/pers. A/ apelācijas instances tiesā ir tikusi īstenota valsts nodrošināta aizstāvja juridiskā palīdzība, aizstāve P. Janule sniegusi argumentētu viedokli par apsūdzētā apelācijas sūdzību. Aizstāvības pozīcija /pers. A/ apelācijas sūdzībā un aizstāves viedoklī bijusi saskanīga. Apsūdzētais gan pirmās instances tiesā, gan apelācijas instances tiesā nav piekritis viņa darbību juridiskajai kvalifikācijai un faktam, ka nodarījumu izdarījis, būdams pieskaitāms, bet aizstāvības iebildumi abu instanču tiesās izvērtēti, nolēmumos sniedzot motivētus atzinumus.

Ņemot vērā iepriekš norādīto, Senāts atzīst par nepamatotu apsūdzētā kasācijas sūdzībā pausto norādi par tiesas pieļauto Kriminālprocesa likuma 60.^{2}panta pirmās daļas 2. un 3.punktā noteikto apsūdzētā pamattiesību pārkāpumu.

Iztiesājot lietu, apelācijas instances tiesa nav pieļāvusi Krimināllikuma pārkāpumus un Kriminālprocesa likuma būtiskus pārkāpumus, tādēļ apelācijas instances tiesas lēmums atstājams negrozīts.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 585.pantu un 587.panta pirmās daļas 1.punktu, tiesa

nolēma:

atstāt negrozītu Zemgales apgabaltiesas 2021.gada 12.janvāra lēmumu, bet apsūdzētā /pers. A/ kasācijas sūdzību noraidīt. Lēmums nav pārsūdzams.

A. Uminskis I. Bičkovičs A. Poļakova